Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΛΛΑ

ΟΣΟ ΠΑΜΕ ΚΑΙ ΓΕΡΝΑΜΕ. — Μὲ ἕναν οἰκονομικὰ ἐνεργὸ πληθυσμὸ ποὺ δὲν ξεπερνᾶ τὰ 3,5 ἑκατομμύρια καὶ μὲ ἕνα παραγωγικὸ ἀνθρώπινο δυναμικὸ ποὺ δὲν ξεπερνᾶ τὰ δύο ἑκατομμύρια ἔχουμε ἤδη αἰσίως ἕνα ἑκατομμύριο συνταξιούχους. — Δηλαδή, στὰ ἐννέα ἑκατομμύρια Ἕλληνες ἐργάζονται τὰ 3,5, παράγουν τὰ δύο, συνταξιοδοτοῦνται τὸ ἕνα ἑκατομμύριο. — Καὶ συντηροῦνται τὰ ὑπόλοιπα ἑπτά. — Ἰδοὺ καὶ μιὰ παγκόσμια ἀποκλειστικότητα ποὺ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσει ☆ ΑΝ ΕΛΕΙΠΑΝ ΟΙ ΑΔΗΛΟΙ ΠΟΡΟΙ (οὐσιαστικὰ οἱ μόνοι δεδηλωμένοι μας) — Οἱ εἰσαγωγές μας; — Μᾶς κόστισαν 6.5 δισεκατομμύρια δολλάρια. — Ἐνῶ ἀπ᾽ τὶς ἐξαγωγὲς μας εἰσπράξαμε 2,5 δισεκατομμύρια δολλάρια. — Ἄνοιγμα 3,8 δισεκατομμυρίων. — Τουτέστιν βούλιαγμα. — Ἦρθε καὶ ὁ τουρισμὸς καὶ ἔδωσε ἕνα δισεκατομμύριο δολλάρια. — Τσοντάρισε καὶ ἡ Ναυτιλία μὲ 1,2 δίς. — Καὶ οἱ Ἕλληνες τῆς Διασπορᾶς ἄλλο ἕνα δίς. — Ἔτσι καταφέραμε καί... ρεφάραμε κατὰ κάποιον τρόπον.

Ἔρωτες ἀ λὰ ἰταλικὰ

ΜΕ ΤΟΝ Ροδόλφο Βαλεντίνο καθιερώθηκε σ᾽ ὁλόκληρο τὸν κόσμο ὁ τύπος τοῦ Λατίνου ἐραστῆ. Καὶ παρέμεινε ὁ τύπος αὐτὸς σὰν παράδειγμα, σὰν ἕνας ἰδιόρρυθμος ἐρωτικὸς τρόπος ποὺ εἶναι γέννημα καὶ θρέμμα τῆς γειτονικῆς μας χώρας. Ἕνας ἰδανικὸς τρόπος ποὺ ὅπως ἀποδεικνύουν τὰ γραφόμενα δημοφιλοῦς Ἰταλικοῦ περιοδικοῦ ἀσχολεῖται μὲ τὸ θέμα «Πῶς ἀγαποῦν οἱ Ἰταλοί» καὶ μὲ ὑπότιτλο «Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ ἔρωτας στὴν Ἰταλία περνᾶ κρίση ἢ ὄχι;».

Κάποτε, γράφει τὸ «Ὄτζι» τὰ τραγούδια μας εἶχαν στὸ σύνολό τους ἕνα καθαρὰ ἰταλιάνικο ἐρωτικὸ χαρακτῆρα. Οἱ τουρίστες ὅλου τοῦ κόσμου ποὺ ἔφθαναν γιὰ διακοπὲς στὴν Ἰταλία, σίγουρα περιλάμβαναν στὰ σχέδιά τους καὶ μιὰ ἐρωτικὴ περιπέτεια... Τώρα ὅμως, τί γίνεται;

ΣΤΗΝ ἔρευνα τοῦ περιοδικοῦ, ἀπαντοῦν ἄνδρες καὶ γυναῖκες, κυρίως νέοι ἄνθρωποι ποὺ μιλοῦν γιὰ καινούργιες μεθόδους στὸ θέμα τοῦ ἔρωτα γιὰ πρωτότυπες ἰδέες, γιὰ πράγματα ποὺ ὁπωσδήποτε μᾶς ἀπασχολοῦν, εἴτε Ἰταλοὶ εἴμαστε, εἴτε ὄχι, ἀλλὰ ἴσως δὲν τολμᾶμε νὰ τὰ ποῦμε.

Γιὰ δεῖγμα σταχυολογοῦμε κάποιους ἀπὸ τοὺς ὑποτίτλους τῆς ἔρευνας: «Δὲν μοῦ ἀρέσει νὰ πηγαίνω μὲ τὴν ἀρραβωνιαστικιά μου», «ἡ σημασία τοῦ νὰ ξέρεις νὰ φιλᾶς», «ἡ τεχνική μου νὰ κλείνω τὰ μάτια καὶ ἄλλα...».

Γενικώτερη νοοτροπία

ΤΑ παράπονα αὐτὴ τὴ φορὰ ἀπὸ τὸ μέτωπο τῶν Βρυξελλῶν. Ἡ ἑλληνικὴ διαπραγματευτικὴ ὁμάδα γιὰ τὴν ἔνταξη στὴν ΕΟΚ κρατάει τὸ στόμα της ἑφτασφράγιστο, σχετικὰ μὲ τὴν πορεία, τῶν συζητήσεων. Οἱ Ἕλληνες διαπραγματευτὲς ἀρνοῦνται συστηματικὰ νὰ ἐνημερώσουν τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, οἱ ὁποῖοι ἀναγκάζονται, νὰ ἀναδιφοῦν στὸν ξένο γιὰ ν᾽ ἀνακαλύψουν πῶς πᾶνε οἱ διαπραγματεύσεις.

Ἡ ἴδια τακτικὴ ἀκολουθήθηκε, βέβαια καὶ μετὰ τὴ λήξη τοῦ α᾽ σταδίου τῶν συζητήσεων γιὰ τὴν τελωνειακὴ ἕνωση. Ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ πλευρὰ δὲν δόθηκε καμμιὰ πληροφορία...

Πρόκειται ἄλλωστε γιὰ γενικώτερη νοοτροπία.

Ὅπου τῆς περνάει...

ΖΩΗΡΗ ἀνησυχία ἐξεδήλωσε ἡ Οὐάσιγκτων γιὰ τὴν αὐξανόμενη ἔνταση στὸ Ὀγκαντὲν καὶ ὅπως τηλεγράφησαν τὰ ξένα εἰδησεογραφικὰ πρακτορεῖα οἱ ΗΠΑ ἐζήτησαν τὴν ἀποχώρηση τῶν σομαλικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὴν περιοχὴ αὐτή.

Ἀπόλυτα δικαιολογημένες οἱ ἀνησυχίες τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ἐπαινετὴ ἡ πρωτοβουλία τους νὰ παρέμβουν μὲ ἔκκλησή τους στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ποὺ ὑποστηρίζει τοὺς Αἰθίοπες καὶ νὰ ζητήσουν ἐπίσης τὴν ἀποχώρηση τῶν σοβιετικῶν καὶ κουβανικῶν στρατευμάτων στὴν Αἰθιοπία.

Ὅμως, μαζὶ μὲ τὰ χειροκροτήματα γιὰ τὴν ἐνέργεια τοῦ κ. Κάρτερ καὶ ἡ ἀπορία: Γιατὶ δὲν κάνουν τὸ ἴδιοι οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ μὲ τὴν περίπτωση τῆς Κύπρου μὲ περισσότερες μάλιστα πιθανότητες ἡ σύσταση τους νὰ εἰσακουσθῆ ὅταν εἶναι γνωστὸν ὅτι μεγαλύτερη ἐπιρροὴ ἔχουν στοὺς Τούρκους παρὰ στοὺς Ρώσους;

Οἱ ναζιστὲς τῆς Ἀμερικῆς

«ΣΤΑ θύματα τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ». Οἱ γερμανικὲς πόλεις μικρὲς καὶ μεγάλες εἶναι γεμᾶτες ἀπὸ τέτοιες ἐπιγραφὲς συχνὰ σκαλισμένες πάνω σὲ βαρειὲς γρανίτινες πέτρες τοποθετημένες στὴ μέση μιᾶς πλατείας στὴ γωνία ἑνὸς δρόμου.

Στὴ δυτικὴ Γερμανία ὁ ἀγκυλωτὸς σταυρὸς εἶναι ἀπαγορευμένο ἀπὸ τὸ νόμο σύμβολο. Ὄχι ὅμως καὶ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ὅπου ὁ Γκάρχαρτ Λάουκ, 24 ἐτῶν, ἐκδίδει τὴν ἐφημερίδα τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ναζιστικοῦ Κόμματος, ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐφημερίδα στὴ Γερμανία.

Ὁ ρέκτης κ. Λάουκ ποὺ ὀνειρεύεται νὰ «ἀναμορφώσῃ» τὸν κόσμο μὲ βάση τὰ ἀνθρωπιστικὰ πρότυπα τοῦ Χίτλερ, δήλωσε ὅτι ἂν ἡ ὀργάνωσή του βρισκόταν στὴν ἐξουσία τῶν ΗΠΑ οἱ μαῦροι θὰ στέλνονταν πίσω στὴν Ἀφρικὴ καὶ οἱ Ἑβραῖοι θὰ ἔπαιρναν δρόμο ἀπὸ τὶς Τράπεζες, ἀπὸ τὰ μέσα ἐνημερώσεως καὶ τὶς πολιτικὲς θέσεις — κλειδιά.

ΠΡΩΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἡ ρύπανσις

ΜΙΑ παληὰ παροιμία στὸ βόρειο τμῆμα τῆς Ἀγγλίας λέει περίπου τὰ ἑξῆς: «Ὅπου ὑπάρχουν σκουπίδια, ὑπάρχουν καὶ λεφτά...». Αὐτὸ ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ παρηγοριὰ γιὰ τὴν κατάσταση ποὺ δημιούργησε στὸ περιβάλλον ἡ μεταβιομηχανικὴ κοινωνία τῆς Εὐρώπης. Ἐδῶ κι ἑκατὸ χρόνια περίπου, μὰ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν ἵδρυση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, σημειώθηκε συνεχὴς βελτίωση τῆς ὑλικῆς ἀνέσεως. Ἡ προσήλωση στὴν ἀρχὴ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ὁδήγησε στὴν προμήθεια πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν ποὺ γίνονται ὁλοένα καὶ περισσότερα. Ὅσον ἀφορᾶ τὸν ὑλικὸ τομέα, οἱ Εὐρωπαῖοι στὸ σύνολό τους δὲν γνώρισαν ποτὲ ἄλλοτε μιὰ τέτοια εὐημερία. Ἀλλά, δυστυχῶς, καὶ μιὰ τέτοια μόλυνση. Ἀφ᾽ ὅτου ἱδρύθηκε ἡ ΕΟΚ τὸ 1958 ὁ ρυθμὸς ἀναπτύξεώς της ἦταν χωρὶς προηγούμενο κι᾽ ἂν ἡ εὐημερία καὶ ἡ ἀπόκτηση ἀγαθῶν μποροῦσαν νὰ ὑπολογισθοῦν μόνο μὲ βάση τὸ εἰσόδημα τοῦ καθενός, θὰ μπορούσαμε, λογικὰ νὰ ποῦμε ὅτι οἱ πολίτες τῆς Κοινότητος βρίσκονται σήμερα σὲ μιὰ κατάσταση πολὺ καλλίτερη ἀπὸ ἄλλοτε.

Κι᾽ ὅμως, ἡ εὐημερία, ἡ εὐτυχία, ὁποιαδήποτε λέξη κι᾽ ἂν χρησιμοποιήσουμε δὲν ἐξαρτῶνται μόνο ἀπ᾽ τὴν ὑλικὴ ἄνεση. Ἡ ποιότητα τῆς ζωῆς, εἶναι ἐξ ἴσου σημαντική. Πρὸς τί νὰ ἔχουμε ἕνα καλὸ μισθὸ ὅταν οἱ συνθῆκες ζωῆς εἶναι ἀνυπόφορες; Παράλληλα, ἡ παράταση τῶν ἀδειῶν χάνει ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅταν οἱ παραλίες εἶναι μολυσμένες κι᾽ ὅταν ἡ φύση καταστρέφεται. Ἡ ὑλικὴ ἄνεση πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὴ συνειδητοποίηση τῆς πρωταρχικῆς σπουδαιότητος ποὺ ἔχει ἡ ποιότητα τῆς ζωῆς.

Αὐτὸ κατενόησαν οἱ ἁρμόδιοι τῆς ΕΟΚ ἀπὸ τὸ 1972 στὴ διάσκεψη κορυφῆς τοῦ Παρισιοῦ ὑπογράμμισαν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος δὲν θάπρεπε νὰ εἶναι ὁ μοναδικὸς στόχος, ἀλλὰ καὶ ἡ βελτίωση τόσο τῆς ποιότητος, ὅσο καὶ τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς. Τὸν ἑπόμενο χρόνο, τὸ συμβούλιο Ὑπουργῶν τῆς Κοινότητας ἐνέκρινε τὸ πρῶτο πρόγραμμα δράσεως της σχετικὰ μὲ τὸ φυσικὸ περιβάλλον, ποὺ ἀφοροῦσε τὴν ἐλάττωση καὶ τὴν πρόληψη τῆς μολύνσεως, καθὼς καὶ τὴ βελτίωση τῆς ποιότητας τῆς ζωῆς. Τὸ πρῶτο αὐτὸ πρόγραμμα ὁδήγησε στὴν ἐφαρμογὴ ἐπὶ εὐρωπαϊκοῦ ἐπιπέδου σημαντικοῦ ἀριθμοῦ μέτρων ποὺ προορίζονταν γιὰ τὴν καταπολέμηση ὅλων ἐκείνων ποὺ ὑποβαθμίζουν τὴν ποιότητα ζωῆς στὴν Εὐρώπη. Τώρα, ἡ Κοινότητα ἔχει ἀρχίσει τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ δευτέρου προγράμματος δράσεως ποὺ προβλέπει τὴ συνέχιση τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων ποὺ ἔχουν κιόλας ἐγκριθῆ, καθὼς καὶ τὴν ἀνάληψη νέων πρωτοβουλιῶν.

Εἶναι προτιμότερο νὰ ἀντιμετωπίζουμε μόλυνση στὴν ἴδια της τὴν πηγή, παρὰ νὰ ἀναλαμβάνουμε πολυέξοδες ἐνέργειες γιὰ ἐπανόρθωση τῶν ζημιῶν ποὺ ἔχουν κιόλας γίνει. Τὸ πρῶτο καὶ τὸ δεύτερο πρόγραμμα δράσεως τῆς ΕΟΚ, ἔχουν θέση σὰν κύριο στόχο, τὴν ἐφαρμογὴ σὲ κοινοτικὸ ἐπίπεδο, μέτρων ποὺ ἀποβλέπουν στὴν ἐλάττωση καὶ τὴν πρόληψη τῆς μολύνσεως. Τονίζεται ἰδιαίτερα ἡ ἀνάληψη κοινοτικῆς δράσεως γιατί αὐτὸ ποὺ ἔχει σημασία εἶναι νὰ ληφθοῦν ἀπὸ κοινοῦ μέτρα ἀπὸ τὰ ἐννέα κράτη—μέλη, ἂν δὲν θέλουμε οἱ διαφορὲς ἀνάμεσα στὶς ἐθνικὲς νομοθεσίες ποὺ ἀφοροῦν στὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος νὰ προκαλέσουν καὶ διαφορὲς στὶς ἐνδοκοινοτικὲς ἀνταλλαγές. Μιὰ κοινὴ δράση, εἶναι ἡ μόνη οὐσιώδης, γιατὶ ἡ μόλυνση δὲν σέβεται τὰ ἐθνικὰ σύνορα.

ΠΑΝ

«Η ΗΜΕΡΑ» ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἡ κυβέρνησις διαψεύδει ὅτι διεσύρθησαν αἰχμάλωτοι

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Ἐξεμηδενίσθη ἡ συμμορία ἡ ὁποία ἔβαλε δι᾽ ὅλων κατὰ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως. Ἀμερικανικὴ ἐφημερὶς τηλεγραφεῖ ὅτι κατὰ μίαν παρέλασιν ἐθνικὴν οἱ στρατιῶται περιήγαγον διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως καὶ ἐν μέσῳ χλευασμῶν 121 αἰχμαλώτους ἀντάρτας... Ἐν τούτοις ἡ κυβέρνησις διέψευσε τὸ δημοσίευμα αὐτό. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σοφούλης, ἀπηύθυνε θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ Γ᾽ Σώματος Στρατοῦ, ἀντιστράτηγον Γρηγορόπουλον διὰ τὸν ἡρωϊσμὸν τῆς φρουρᾶς Θεσσαλονίκης.

Δῶρον τῶν ἐπαγγελματιῶν

ΤΟ Ἐπαγγελματικὸν καὶ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Πατρῶν ἐπεσκέφθη τὸν Νομάρχην Ἀχαΐας καὶ τοῦ παρέδωσεν ἓν ραδιόφωνον — δῶρον τῆς διοικήσεως διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν τραυματιῶν τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου.

Ηὐτοκτόνησε

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ. Ὁ ὑπάλληλος τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας Ἄγγελος Θωμαΐδης, ὅστις εἶχε συλληφθῆ, ηὐτοκτόνησε ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ ἀνακριθῆ κατηγορηθεὶς διὰ κατασκοπεῖαν.

Ἡ Εὐρώπη

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ. Ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Βελγίου Ἀνρὶ Σπάακ εἶπεν ὅτι ἡ ἐπιτευχθεῖσα συμφωνία μεταξὺ τῆς ΕΣΣΔ., καὶ τῶν δορυφόρων της, ἐπιβάλλει τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς Ἑνώσεως τῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Ληξιαρχεῖον

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ: Ἄρρεν: Σπύρου Νικολάτου. Θήλεα: Διον. Ξένου, Σπύρου Νικολάτου.

ΘΑΝΑΤΟΙ: Σταῦρος Παναγιωτόπουλος ἐτῶν 57.

ΓΑΜΟΙ: Νικ. Κουμπῆς Ἀγγελικὴ Ἀνδρέου.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΑΓΟΡΑΙ-ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 - ΤΗΛ. 73-365

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. Π. ΚΟΣΚΙΝΟΠΟΥΛΟΣ εἰδοποιεῖ τὴν ἐκλεκτὴν πελατεία του ὅτι τὸ Ἐμπορορραφεῖον του μετεφέρθη Καραϊσκάκη 170. Μεταξὺ Γούναρη καὶ Φιλοποίμενος. Τηλ. 273-974, 220-757

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 7,
ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΔΙΕΘΝΗ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΜΕ ΤΑ ΕΞΠΡΕΣ
ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, ΕΛΛΑΣ, ΑΘΗΝΑΙ
ΓΙΑ ΕΥΡΩΠΗ—ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗ — ΡΩΣΙΑ
ΕΠΙΣΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ — ΝΑΥΤΙΚΑ—ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:
ΤΗΛΕΦ. 271-205 & 222-629
ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ACHAIA TRAVEL
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ
ΤΟΥ 4ου ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΒΙΛΛΥ ΠΑΡΚ
20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΒΑΚΙΑ ΒΑΛΒΗ - ΦΩΤΗΣ - ΚΟΥΚΑ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗ
Σ᾽ ὅλο τὸ πλούσιο πρόγραμμα τοῦ Κέντρου
Προσκλήσεις διατίθενται: 1) Στὸ κατάστημα Λαϊκῆς Τέχνης Ν. Γιαννοπούλου Ἁγ. Ἀνδρέου 61. 2) Στὴ Λέσχη τοῦ Συστήματος Γ. Ὀλυμπίου 76 Α, καθ᾽ ἑκάστην 7—9 μ.μ. τηλ. 321-876

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΝΝΗ

Συντηρητικοὶ οἱ περισσότεροι Δυτικογερμανοὶ

ΙΔΙΩΣ ΟΙ ΜΙΚΡΟΑΣΤΟΙ

ΒΟΝΝΗ. (15. Ὑπ.). Ἔρευνα ἡ ὁποία διεξήχθη μὲ μεγάλην, ἀκρίβειαν καὶ ἡ ὁποία ἐστοίχισεν ἓν περίπου ἑκατομμύριον μάρκων, δεικνύει ὅτι οἱ Δυτικογερμανοὶ εἶναι, εἰς τὴν μεγίστην πλειοψηφίαν των, συντηρητικοί: αἰσθάνονται συνδεδεμένοι μὲ τὸ παρελθὸν περισσότερον παρὰ ἄλλοι λαοὶ τοῦ Δυτικοῦ κόσμου. Ἡ ἔρευνα διενηργήθη μεταξὺ 60.000 κατοίκων τῆς Δυτ. Γερμανίας ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Λέο Μπούρνετ τῆς Φραγκφούρτης καὶ τοῦ Ἰνστιτούτου Δημοσκοπικῶν ἐρευνῶν τοῦ Ντύσσελντορφ.

Τὸ ὅτι ἡ Δυτικὴ Γερμανία ἐξακολουθεῖ, κατὰ κάποιον τρόπον, νὰ συμπαθῇ ἀορίστως τὸν χιτλερισμόν, εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον οἱ Γερμανοὶ ἀρνοῦνται. Οὐδείς, ὅμως, ἀρνεῖται, πλέον, ὅτι αἱ ἐθνικιστικαὶ ὀργανώσεις τῆς ἄκρας δεξιᾶς ὑποστηρίζονται σιωπηρῶς ὑπὸ σημαντικοῦ μέρους τοῦ πληθυσμοῦ, ἀκόμη δέ, καὶ ἐξ ὡρισμένων — ἐπαρχιακῶν ἰδίως —ἀρχῶν. Κατὰ τὴν ὁμοσπονδιακὴν κυβέρνησιν, ἡ ὕπαρξις τῶν ἐξτρεμιστικῶν αὐτῶν ὁμάδων δὲν θὰ πρέπει νὰ ἑρμηνεύεται ὡς ἀναβίωσις τοῦ Χιτλερισμοῦ.

Ἐν τούτοις ἡ ἔρευνα ἀποκαλύπτει συνθήκας ἄκρου συντηρητισμοῦ αἱ ὁποῖαι, μάλιστα, προκαλοῦν ἀνησυχίας εἰς τοὺς «φιλελευθέρους»: Τὰ 40% τῶν Γερμανῶν ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς ἐκδιώξεως ἐκ τῆς χώρας τῶν ξένων ἐργατῶν, τὰ 24% τῶν γυναικῶν καὶ τὰ 27% τῶν ἀνδρῶν θεωροῦν «ἀξιοθρήνητον» τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ πρώτη στροφὴ τοῦ Γερμανικοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου ἡ ὁποία λέγει «Γερμανία ὑπεράνω ὅλων», δὲν ψάλλεται πλέον.

ΕΤΕΡΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Ἀκόμη χαρακτηριστικώτερα, εἶναι τὰ κατωτέρω στοιχεῖα: τὰ 41% τῶν ἐρωτηθέντων ὑποστηρίζουν ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ λησμονήσουν «τὸ καλὸ ποὺ ἔκαμε ὁ Χίτλερ», ἐνῷ τὸ 43% ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου.

Εἰς τὸ σύνολόν των οἱ Γερμανοὶ ἐφάνησαν εἰς τοὺς ἐρευνητὰς «συντηρητικώτεροι, περισσότερον θρησκευόμενοι, περισσότερον προληπτικοί, περισσότερον ξενόφοβοι καὶ σκληρότεροι πρὸς τὰ παιδιά, ἀπὸ ὅσον ἦσαν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν: τὰ 53% τῶν ἐρωτηθέντων ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς αὐταρχικῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν καὶ ὑπὲρ τῶν σωματικῶν ποινῶν. Τέλος, ἐνῷ ἡ δεισιδαιμονία καὶ ἡ θρησκευτικότης αὐξάνονται, σημειοῦται, αἰσθητὴ μείωσις τοῦ ἐρωτισμοῦ καὶ μία παράλληλος αὔξησις τοῦ νευρωτισμοῦ καὶ τῶν τάσεων πρὸς αὐτοκτονίαν.

Αἱ τάσεις αὐταὶ εἶναι ἐντονώτεραι μεταξὺ τῶν μικροαστῶν τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν συνοικισμῶν τῶν μεγαλοπόλεων, παρὰ μεταξὺ τῶν διανοουμένων καὶ τῶν ἐργατῶν βιομηχανίας. Παραμένει, ὅμως, ἓν ἐρώτημα:

Πῶς ἐξηγεῖται τὸ γεγονὸς ὅτι αὐτὴ ἡ συντηρητικὴ ἐνδοστρέφεια ἐκδηλοῦται ἐνῷ εἰς τὴν ἐξουσίαν εὑρίσκεται τὸ Σοσιαλδημοκρατικὸν κόμμα; Τὸ ἐρώτημα τοῦτο, δὲν ἔχει ἀκόμη λάβει τὴν ἀπάντησίν του.

Ἡ Μαργαρίτα πάσχει ἀπὸ κληρονομικὴ νόσο

ΜΙΑ ΝΕΑ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Μία βιογραφία τῆς πριγκηπίσσης Μαργαρίτας τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ κυκλοφορήσῃ συντόμως, λέγει ὅτι, πιθανώτατα, ἡ ἀδελφὴ τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ, πάσχει ἐκ κληρονομικῆς πορφύρας, μιᾶς ὀδυνηρᾶς ἀσθενείας ἐκ τῆς ὁποίας ἔπασχεν καὶ ὁ πρόγονός της, Γεώργιος Γ᾽, ὁ ὁποῖος, λόγω τῆς ἀσθενείας του αὐτῆς, εἶχε τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν ὄψιν τρελλοῦ.

Ὁ Τζαίημς Μπρόου, Βρεταννὸς συγγραφεὺς καὶ ἄλλοτε ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος "Νταίηλυ Μαίηλ" γράφει εἰς τὸ βιβλίον του "Μαργαρίτα", ἡ τραγικὴ πριγκήπισσα", ὅτι αἱ φῆμαι περὶ τῆς παθήσεώς της ἤρχισαν νὰ διαδίδωνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς διαλύσεως τοῦ γάμου της μὲ τὸν λόρδον Σνόουδον. Εἷς δημοσιογράφος μεγάλης ἐφημερίδος τῆς Φλὴτ Στρὴτ λέγει, ὅτι τὰ περὶ τῆς παθήσεως τῆς πριγκηπίσσης Μαργαρίτας τοῦ τὰ ἐπεβεβαίωσεν εἷς διακεκριμένος εἰδικὸς τοῦ Λονδίνου, ὁ ὁποῖος, ὅμως, ἠπείλησεν ὅτι θὰ διέψευδε τὰ πάντα ἐὰν τυχὸν ἐδημοσιεύετο ἡ συνέντευξίς του.

«Ὑπῆρξαν, ὅμως, ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν περὶ τῆς πορφύρας καὶ τῶν συμπτωμάτων της καὶ οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν νὰ συνδυάζουν τὰς παρατηρήσεις τὰς ὁποίας εἶχον κάμει ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὴν Μαργαρίταν. Οὗτοι ἔχουν καταλήξει εἰς τὴν αὐτὴν διάγνωσιν μὲ τὸν ἰατρὸν τοῦ Λονδίνου", γράφει εἰς τὸ βιβλίον του ὁ Μπρόου, ὁ ὁποῖος διαμένει τώρα εἰς τὸ Τσέλμσφορδ τῆς Μασαχουσέττης.

ΑΙ ΜΟΡΦΑΙ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ

Ὁ Μπρόου ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ πορφύρα ἔχει πολλὰς μορφάς. Ἐνίοτε, προκαλεῖ μόνον διάθεσιν ὀξυθυμίας καὶ κάποιον ἐλαφρὸν ἐρεθισμὸν τοῦ δέρματος, ἀλλ᾽ εἰς τὴν πλέον ἀκραίαν μορφήν της προκαλεῖ πόνους παραισθήσεις, κῶμα καὶ τὸν θάνατον. Τὸ βιβλίον του παραθέτει σειρὰν ἐπεισοδίων τὰ ὁποῖα δεικνύουν τὸ εὐερέθιστον τοῦ χαρακτῆρος τῆς πριγκηπίσσης ὅταν τὰ πράγματα δὲν ἔρχονται ὅπως τὰ θέλει αὐτή, λέγει δέ, ὅτι ἰατροὶ ἔχουν παρατηρήσει ὅτι ἡ πριγκήπισσα Μαργαρίτα, χρησιμοποιεῖ πάντοτε πολλὰ ψιμύθια, διὰ νὰ προστατεύῃ τὸ δέρμα της ἀπὸ τὸν ἥλιον.

Ὁ συγγραφεὺς λέγει ὅτι ἡ Μαργαρίτα, ἡ ὁποία εἶναι σήμερον 47 ἐτῶν, πάσχει εἰς ὅλην της τὴν ζωήν, ἀπὸ ἡμικρανίας καὶ εἶναι πρόεδρος τῆς Εταιρείας κατὰ τῆς ἡμικρανίας. Λέγει ὅτι ἡ θεραπεία μιᾶς κρίσεως πορφύρας εἶναι ἡ αὐτὴ τῆς θεραπείας τῶν κρίσεων τῆς ἡμικρανίας ἤτοι διὰ διαίτης ἐξ ὑδατανθράκων, καὶ διὰ πολλῶν γευμάτων καθ᾽ ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας. Τοῦτο, λέγει ὁ Μπρόου, ἐξηγεῖ διατὶ παχαίνει τόσον πολὺ ἡ Μαργαρίτα.

Τὸ κομψὸν Λονδίνον, εἰρωνεύεται τὴν Μαργαρίταν διὰ τὸ πάχος ποὺ ἔχει ἀποκτήσει καὶ τὴν κατηγορεῖ ὅτι "ἄφησε τὸν ἑαυτόν της". Οἱ "ἀντικειμενικώτεροι" ὅμως, παρατηρηταὶ πιστεύουν ὅτι ἡ πριγκήπισσα ἀκολουθεῖ τὰς συστάσεις τῶν ἰατρῶν της.

Ὁ Μπρόου παραθέτει ἀπόσπασμα ἀπὸ μίαν μελέτην τῆς εἰδικῆς εἰς τὴν γενετικὴν δρος Ἴδα Μακάλπιν καὶ τοῦ υἱοῦ της δρος Ρίτσαρδ Χάντερ, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀσχοληθῆ μὲ τὸ ἰατρι

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

Γιατί ἐπαναστατεῖ ἡ σύγχρονη νεολαία

ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ "ΠΑΕΖΕ ΣΕΡΑ"

Σ᾽ ΕΝΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑ του, ποὺ γράφτηκε τὸ 1968, σὰν εἰσαγωγὴ στὸ βιβλίο «Οἱ Φοιτητὲς καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ Νέα Ἀριστερά», ὁ Νόαμ Τσόμσκυ ἀναρωτιόταν: «Γιατὶ ἐπαναστατοῦν οἱ φοιτητές;». Καὶ ἀφοῦ ἔκανε τὸν ἀναγνώστη νὰ προσέξει ὅτι ἡ ἐρώτηση ἦταν τοποθετημένη ἄσχημα, συνέχιζε: «Τὸ πραγματικὸ καὶ σοβαρὸ ζήτημα ποὺ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσουμε δὲν εἶναι τὸ γιατὶ οἱ φοιτητὲς ἐπαναστατοῦν, ἀλλὰ ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο οἱ φοιτητὲς εἶναι οὐσιαστικὰ οἱ μόνοι ποὺ ἐπαναστατοῦν μέσα στὴν ἀστικὴ τάξη τῶν Λευκῶν καὶ ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἐπαναστάτησαν μόνο τώρα καὶ δὲν τὸ ἔκαναν προηγούμενα».

Στὴν πραγματικότητα, τὸ χειροπιαστὸ καὶ δύσκολο ζήτημα, τόσο τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ὅσο καὶ σήμερα, τόσο στὴν Ἀμερική, ὅσο καὶ στὶς ἄλλες χῶρες, ἦταν ἀκριβῶς αὐτό. Στὴ συνέχεια, ὁ Τσόμσκυ μιλοῦσε γιὰ τὴν Ἀμερική, γιὰ τὶς στρατιωτικὲς δαπάνες, γιὰ τὸ κοινωνικὸ σύστημα τῆς χώρας ἐκείνης, γιὰ τὸ φόβο τῶν μεγάλων μαζῶν νὰ χάσουν τὴ λίγη ἢ πολλὴ εὐημερία ποὺ εἶχαν κερδίσει, γιὰ τὴν κομμουνιστοφοβία ποὺ διαδίδανε τὰ μέσα μαζικῆς ἐπικοινωνίας καὶ τελικά, ἔφτανε σὲ μιὰ ὁλοκληρωμένη καὶ συγκεκριμένη ἀναζήτηση τῶν αἰτίων. Φτάνοντας, ὅμως στὸ τέλος τῆς ἔρευνας καὶ βγάζοντας ὁρισμένα συμπεράσματα, ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὴν πληθώρα τῶν δύσκολων προβλημάτων καὶ ἔγραφε: «Τὸ φοιτητικὸ κίνημα ἀναζωογόνησε τὰ ἀμερικανικὰ πανεπιστήμια καὶ ἀποτέλεσε τὸ προχωρημένο μέτωπο τοῦ ἀγώνα ἐνάντια στὸν πόλεμο καὶ στὸ ρατσισμό. Σήμερα, δέχεται τὸ βάρος μιᾶς μεγάλης εὐθύνης ποὺ δημιουργεῖται, κατὰ ἕνα μέρος, ἀκριβῶς ἀπὸ τὰ ὅσα ἔχουν ἐπιτευχθεῖ. Ἂν κατορθώσει νὰ προχωρήσει(...) θὰ μπορέσει νὰ γίνει ἕνα πολὺ σημαντικὸ στοιχεῖο τῆς σύγχρονης ἱστορίας. Ὅσον ἀφορᾶ στὴν προσωπική μου γνώμη, τείνω νὰ πιστέψω, ὡς ἂν τὸ κίνημα χρεωκοπήσει ἢ συντριβεῖ ἀπὸ τὴν καταπίεση, οἱ προοπτικὲς γιὰ τὸ μέλλον τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸν ὑπόλοιπο κόσμο θὰ εἶναι ἀπογοητευτικὲς καὶ τραγικές».

Ἂς ἀναρωτηθοῦμε καὶ μεῖς σήμερα: γιατὶ ἐπαναστατοῦν οἱ νέοι; Ἤδη, ὑπάρχει μιὰ παραλλαγή: λέμε «νέοι» καὶ ὄχι πιὰ «φοιτητές». Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ παραλλαγὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ ἤδη ἕνα ἐνδεικτικὸ στοιχεῖο τῶν ἀλλαγῶν ποὺ ἔγιναν στὴ διάρκεια αὐτῆς τῆς δεκαετίας. Δὲν ἐπαναστατοῦν μόνον οἱ φοιτητὲς ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπόλοιποι νέοι. Δηλαδή, τὸ πιὸ εὐαίσθητο καὶ τὸ λιγότερο προστατευμένο μέρος τῆς κοινωνίας ποὺ μὲ μιὰ ὁρισμένη στιγμή, βλέπει τὴν ὕπαρξή του νὰ καταλήγει σὲ ἀδιέξοδο: ἡ εὐημερία τελείωσε, δουλειὰ δὲν ὑπάρχει, τὸ παρὸν εἶναι δραματικό, τὰ σχέδια καὶ οἱ οὐτοπίες κατέληξαν σὲ καταστροφές. Οἱ ἀπογοητευτικὲς καὶ τραγικὲς προοπτικὲς ποὺ ὁ Τσόμσκυ πρόβλεπε πρὶν δέκα χρόνια, ἔχουν γίνει σήμερα καθημερινὴ πραγματικότητα. Ὄχι ἐπειδή, ὅπως πίστευε ὁ Τσόμσκυ, χρεωκόπησε τὸ φοιτητικὸ κίνημα στὴν Ἀμερικὴ καὶ τὶς ἄλλες χῶρες (ἡ σχέση αἰτίας καὶ ἀποτελέσματος εἶναι πειρασμὸς καὶ ὁ Νίτσε εἶχε καταλάβει πολὺ καλὰ πόσο παρηγορητικὴ μπορεῖ νὰ εἶναι), ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ κίνημα γιὰ ἐξέγερση ἄλλαξε στόχους καὶ σκοπούς.

Μερικοὶ ὄψιμοι ἱστοριστὲς μᾶς εἶπαν ὅτι τὸ 1968 εἶναι ἡ αἰτία ὅλων τῶν κακῶν καὶ ὅτι ἀπὸ τὸ 1968 προέρχεται ἀκόμη καὶ ἡ τρομοκρατία. Πολὺ δύσκολα μποροῦμε νὰ τοὺς πιστέψουμε, μιὰ καὶ πρόκειται γιὰ τοὺς ἴδιους πού, τὸ 1968, δὲν δίστασαν νὰ ποῦν κουταμάρες, ὅπως γιὰ παράδειγμα «ἀγῶνας ἐναντίον τῆς Δεξιᾶς καὶ ἐναντίον τῆς Ἀριστερᾶς», γιὰ νὰ δείξουν τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο μποροῦσε νὰ κτυπηθεῖ καὶ νὰ καταπιεσθεῖ τὸ κίνημα τοῦ '68.

Ἂς ἀφήσουμε κατὰ μέρος τὴν ἀπαίτηση νὰ βροῦμε μιὰ αἰτία γιὰ ὅλα καὶ νὰ ἐξηγήσουμε τοὺς τρόπους θεραπείας. Ἂς ἀναλάβουμε μιὰ ὑποχρέωση πιὸ περιορισμένη, μιὰ προσπάθεια ἀνάλυσης, ποὺ δὲν θὰ φιλοδοξεῖ νὰ ἐξαντλήσει μὲ δύο λόγια ἕνα φαινόμενο παγκόσμιων διαστάσεων. Τὸ 1968 εἶχε γιὰ στόχο τὸ ἀστικὸ κράτος, τὸ δομημένο πάνω σὲ παλιὰ μοντέλα, τὸ χωρὶς ἐπαφὴ μὲ τοὺς ὁραματισμοὺς τῶν μεγάλων μαζῶν. Ὁ γέροντας «βαρῶνος» καθηγητὴς πανεπιστημίου ἦταν ὁ ψεύτικος στόχος. Ὁ ἀληθινὸς στόχος ἦταν ἡ πραγματικὴ Ἐξουσία, καὶ τὸ Κράτος. Πρωταγωνιστὲς τοῦ 1968 ὑπῆρξαν, μέσω τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος (ἕνας μεσολαβητικὸς ρόλος ποὺ κατάληγε σὲ κριτικὴ τοῦ ἑαυτοῦ του, ὅπως στὸν Γκράμσι), οἱ μεγάλες μάζες τοῦ σύγχρονου κόσμου: οἱ μάζες τῶν μεγαλουπόλεων καὶ τῶν πεινασμένων χωρῶν. Ὑπῆρξε ἕνα μεγάλο κίνημα πού, στὸ σύνολό του, βοήθησε τὴν ἐργατικὴ τάξη νὰ συνειδητοποιήσει τὸ ρόλο τοῦ πρωταγωνιστῆ ποὺ εἶχε παίξει στὴν μεταμόρφωση τοῦ κόσμου. Τὸ '68 εἶχε γιὰ στόχο του «νὰ κόψει τὸ κεφάλι τοῦ κυρίαρχου» καὶ νὰ ἀπαλλάξει τὸν κόσμο ἀπὸ τὴ σκιά του. Σκιά, τρόπος τοῦ λέγειν, ἂν εἶναι ἀλήθεια ὅτι στὶς χῶρες τοῦ «ἀληθινοῦ σοσιαλισμοῦ» ἰσχύουν οἱ κανόνες τῆς πιὸ σίγουρης καὶ δοκιμασμένης κυριαρχίας. Σήμερα, καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ παύει νὰ ἰσχύει ἡ ἀρχὴ τῆς αἰτίας, τὰ πράγματα εἶναι τελείως διαφορετικά.

Οἱ νέοι, ποὺ ἔχουν κάθε λόγο νὰ διαμαρτύρονται, τείνουν νὰ ὀργανωθοῦν σὲ μικρὲς ἢ λιγότερο μικρὲς πρωτοπορίες καὶ παραμελοῦν τὴ σχέση συμπαράστασης μὲ τὶς μεγάλες ἐργατικὲς μάζες τῶν ἀναπτυγμένων καὶ μὲ τὰ πλήθη τῶν ἀναπτυσσομένων χωρῶν. Στόχος τους δὲν εἶναι νὰ κόψουν τὸ κεφάλι τοῦ Κυρίαρχου. Θέλουν νὰ βροῦν ἕναν ἰσχυρὸ Κυρίαρχο, ἱκανὸ νὰ βάλει τάξη καὶ νὰ ξανανοίξει τοὺς δρόμους τοῦ μέλλοντος. Στὸ σημεῖο αὐτὸ μπαίνουν στὴ σκηνὴ οἱ «πατέρες». Ἐδῶ καὶ πάνω ἀπὸ ἕναν αἰώνα μιλᾶμε στὰ παιδιά μας γιὰ μιὰ «νέα τάξη». Τὸ παρὸν ὑπῆρξε πάντοτε ἕνας χωροχρόνος σφαγῶν. Ἐκεῖνο ποὺ μετροῦσε καὶ ποὺ συνεχίζει νὰ μετράει εἶναι τὸ μέλλον, στὸ ὁποῖο ἐναποτέθηκαν διάφορα πρότυπα νέων τάξεων. Καί, ὅταν τὸ μέλλον δὲν γέμιζε μ᾽ αὐτὰ τὰ μοντέλα, τότε ἐμφανίζονταν οἱ «κλαψιάρηδες», ποὺ ἐξυμνοῦσαν μόνον τὸ παρελθὸν καὶ τὴν καθαρότητά του. Στὸ μεταξύ, γκρεμίστηκαν δυὸ ὄνειρα: τὸ ὄνειρο τοῦ σοσιαλισμοῦ ποὺ θὰ οἰκοδομοῦνταν εὔκολα καὶ θὰ ἀποτελοῦσε μιὰ αἰώνια καὶ τέλεια τάξη καὶ τὸ ὄνειρο τοῦ ἀμερικανισμοῦ ποὺ θὰ ἦταν τάξη καὶ πρότυπο ζωῆς. Τὸ δρᾶμα εἶναι ὅτι πολλοὶ νέοι δὲν ψάχνουν νὰ βροῦν τοὺς λόγους ποὺ ὁ σοσιαλισμὸς μεταμορφώθηκε σὲ σταλινισμὸ καὶ ὁ ἀμερικανισμὸς σὲ μικροαστικὲς αὐταπάτες: νοιώθουν τὸν πειρασμὸ τοῦ σταλινισμοῦ καὶ τοῦ ἀμερικανισμοῦ. Θέλουν ἕναν ἀποτελεσματικὸ Κυρίαρχο καὶ ἕνα ἰσχυρὸ Κράτος, μὲ ἄλλα λόγια κάποιον ποὺ θὰ τοὺς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὸ ἄγχος. Σὰν «πατέρες» γίναμε ὑπερβολικὰ κατανοητοί. Ξεχάσαμε νὰ «προβλέψουμε» λεπτομέρειες ὅπως, γιὰ παράδειγμα, ἡ πιθανότητα συγκρούσεων στὸν ποταμὸ Οὐσσούρι ἢ ἀνάμεσα στὸ Βιετνὰμ καὶ τὴν Καμποσδία.

Ἂν αὐτὴ εἶναι ἡ στάση τῶν διαφόρων πρωτοποριακῶν ὁμάδων ποὺ ἐδῶ καὶ ἀρκετὸ καιρὸ ἔχουν ἀναλάβει δράση, ἡ πραγματικὴ ἐξουσία ξέρει ποῦ πρέπει νὰ ψάξει τοὺς μισθοφόρους της: ἀνάμεσα στοὺς ἀπελπισμένους νέους. Ἐμεῖς οἱ «πατέρες», μόνο σήμερα καταλαβαίνουμε τὸ παρόν, ἐπειδὴ τὰ παιδιά μας δι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ